

Justering Correction

Översatt från *Christian Science Sentinel*, Volym 111, Nummer 03 & 04

Bekah Charlston

Under mitt andra år på gymnasiet kände jag mig stressad och överbelastad med arbete. Det verkade som om jag hade tagit på mig för många uppgifter och jag kände att jag inte kunde hantera situationen. Som kristen-vetenskapare var det naturligt för mig att be. Jag visste att det skulle vara ett bra sätt att lösa situationen på, men bestämde mig för att jag inte hade tid för det och stängde av tanken.

När det började gå sämre för mig i ett av mina favoritämnen insåg jag att något behövde göras. Det var uppenbart att betygen var ett uttryck för den rostiga relationen jag hade med läraren på kursen. Sedan terminsstart hade vi inte förstått varandra. Min vän och jag pratade om hur vi ogillade kursens upplägg och tyvärr betedde vi oss både oförskämt och olydigt. Konstant var jag frustrerad över hemläxorna och över mig själv för att jag inte förstod dem.

En kväll ringde min lärare till studenthemmet jag bodde i för att prata med min "husmor". Jag gick på Principia Upper School, en gymnasieskola för kristen-vetenskapare, och därför var både min husmor och min lärare kristen-vetenskapare. Läraren berättade för min husmor hur svårt vi hade att förstå varandra och sa att hon skulle be över situationen för att finna helande. Min husmor fann också att bön var ett gott sätt att ta itu med problemet och berättade senare för mig om telefonsamtalet.

När min husmor berättat att min lärare hade ringt blev jag arg och gick genast i försvarsställning. Hon lugnade mig och föreslog att jag skulle ta kontakt med en själavårdare (praktiserande) i Kristen Vetenskap och be om hjälp. Själv insåg jag också att det var det rätta att göra och ringde en praktiserande. Hon delade med sig av några hjälpanande andliga idéer och efter det gick jag tillbaka till mitt rum. Vännen som jag tidigare nämnt var min rumskamrat. Innan jag insett vad jag höll på med hade jag redan börjat prata med min rumskamrat och kritiserat klassen om igen.

Men jag visste att det inte hjälpte att klaga över situationen så jag lämnade rummet och tog mina texter för bibelstudier med mig. Jag satte mig ner i samlingsrummet och började läsa. Medan jag sökte efter hjälpanande idéer hittade jag ett citat från *Vetenskap och hälsa*: "Om lärjungen andligen går framåt, strävar han efter att träda in. Han vänder sig ständigt bort från det materiella sinnet och ser fram mot Andens oförgängliga ting. Om han är ärlig, tar han det på allvar från början och vinner något för varje dag i den rätta riktningen, tills han slutligen fullbordar sitt lopp med fröjd"(s. 21).

När jag tänkte på det här citatet fick jag idén att sätta in mina egna ord för att anpassa citatet till min situation. Det här är vad jag kom fram till:

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@csps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

”Om lärjungen [eleven] andligen går framåt, strävar han [hon] efter att träda in. Han [Hon] vänder sig ständigt bort från det materiella sinnet [för mig betydde det här frustration, sarkasm, skuld] och ser fram mot Andens oförgängliga ting [de rätta idéerna, kärlek, harmoni]. Om han [hon] är ärlig, tar han [hon] det på allvar från början och vinner något för varje dag i den rätta riktningen, tills han [hon] slutligen fullbordar sitt lopp med fröjd.”

Under de kommande veckorna bad jag med de här tankarna. Jag läste stycket från *Vetenskap och hälsa* varje morgon och försökte förstå innebörden, inte bara orden i sig. Varje gång jag gjorde det kände jag mig lugnare och mer redo att möta skoldagen jag hade framför mig.

En dag efter skolan kände jag att det var dags att prata med min lärare om mina problem i klassen. Hon lyssnade och sa att hon aldrig vetat hur hon skulle tolka min sarkasm. Jag insåg att jag inte hade varit den mest ödmjuka person jag kunde ha varit. Medan jag bad över mina sarkastiska tendenser, studerade jag olika tankar om kärlek och harmoni i *Vetenskap och hälsa* och Bibeln. En tanke från *Vetenskap och hälsa* var, ”Den gudomliga Kärleken rättar och styr människan” (s. 6). Jag studerade också den här meningen: ”Människan är harmonisk, när hon styrs av Själén” (s. 273). De här inspirationskällorna visade mig att Gud hade kontroll över mina handlingar och därför kunde de bara vara vänliga och kärleksfulla.

Snart nämnde min lärare att hon sett en tydlig förändring i mitt beteende. Det gick smidigare för var dag som gick och mina betyg förbättrades genast. Jag blev mycket gladare och stressen jag känt från mina åtaganden försvann med den här vändningen. Nu insåg jag att när jag bett över det ena problemet hade det hjälpt mig lösa två! Under resten av skolarbetet kom jag verkligen att uppskatta min lärare. Tack vare bön och uppmuntran från min lärare, min husmor och min praktiserande fullföljde jag kursen med ”fröjd”.

Det här helandet lärde mig också en viktig läxa. När problem uppstår idag försöker jag vända mig direkt till Gud för svar istället för att låta dem ligga och gro. När man vänder sig till Gud genom bön för att nå Hans gudomliga harmoni då måste den rätta justeringen infinna sig.

Rebekah Charlston bor i St. Louis, Missouri, och tycker om att tillbringa tid med sin familj när hon är hemma från Principia College.